

Що таке торгівля людьми?

Торгівля людьми – це продаж людей і їх використання злочинними елементами з метою одержання прибутку. Це може означати примушення або втягування через обман до проституції, жебракування, або ручної праці.

Щороку в Європі продають 200 000 людей, більшість з яких становлять жінки та дівчата, які примушуються до зайняття проституцією.

Зокрема, в Європі дівчата й молоді жінки піддаються ризику з боку злочинців, які обіцяють їм добру роботу або навчання, а потім примушують своїх жертв займатися проституцією. Злочинці отримують прибуток, у той час як дівчат і молодих жінок гвалтують та піддають іншим формам фізичного і психічного насильства.

Зараз торгівля людьми стала настільки звичайною справою, що посідає третє місце серед найбільш прибуткових видів злочинної діяльності після нелегальної торгівлі наркотиками та зброєю.

Жертви не дають своєї згоди на те, щоб їх продавали – їх обдурюють, заманюють фальшивими обіцянками або примушують.

Торговець людьми відбирає у жертви основні права людини: свободу пересування та вибору, контролювання свого тіла й розуму, а також свого майбутнього.

Не плутайте торгівлю людьми з контрабандою. Контрабандист сприяє нелегальному ввезенню у країну за платню, але на місці призначення людина, яку провезли контрабандою, стає вільною; жертви торгівлі людьми попадають у рабство.

Факти стисло.

Кожного року в світі продають від 2 до 4 мільйонів людей — за оцінкою Об'єднаних Націй

Кожного року в ЄС нелегально ввозять близько 200 000 людей, переважна більшість з яких ввозиться для сексуальної експлуатації – Національний відділ боротьби із злочинністю Сполученого Королівства.

80% жертв, що продаються закордон, це жінки, і 70% таких жінок продаються з метою сексуальної експлуатації – Держдепартамент США.

За оцінками, біля прибутки від торгівлі людьми складають 7—13 мільйонів доларів на рік.

Хто стає жертвами?

Ви амбіційні?

Ви хочете отримати добру роботу і заробляти пристойні гроші? Ви бажаєте подорожувати? Ви сподіваєтесь на краще життя? Якщо на будь-яке з цих питань ви відповіли «так», ви можете стати жертвою торгівлі людьми.

Ніхто не погодиться бути проданим. Жертви через обман або примус втягуються у складне становище, у якому вони втрачають контроль. Жертвами можуть стати:

Жінки та діти з країн, що розвиваються

Люди, яким не вистачає грошей, або які не мають можливості працювати або навчатися

Молоді люди, які бажають покращити своє життя.

Вони можуть мати університетський диплом, бути різного походження або раси, належати до будь-якого класу. Не тільки жінки, а й чоловіки піддаються ризику бути проданими для виконання некваліфікованої роботи, загалом пов'язаній із ручною працею.

Чому це має вас хвилювати?

Тому що...

Торговець людьми коїть НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ – це є найжахливішою формою порушення прав людини – ви гадали, що рабство залишилося у минулому? Воно існує й зараз, і тут, і там, і куди б ви потрапили.

це може трапитися з вами або вашими знайомими. Будь-хто, хто планує вирушити у подорож, знайти роботу, піти навчатися або просто перебуває закордоном, піддається такому ризику.

Можливо ви або ваші знайомі оплачують секс-послуги; якщо так, ваші гроші можуть використовуватися злочинцями на торгівлю і гвалтування жінок

В Європі все це трапляється повсюди, де б ви не жили – у Сполученому Королівстві, Італії, Польщі або Румунії. І це уражає таких самих людей, як й ви. "

Яким чином відбувається продаж людини?

Першою ланкою у ланцюгу торгівлі людьми є агентства з працевлаштування. У такий спосіб торговці знаходять своїх жертв. Невід'ємною частиною цього процесу є брехня або насильство над людиною, яку забирають у світ рабства 21 сторіччя.

Агенти першими вступають у контакт із жертвою. Щоб обдурити жертву, вони вдаються до фальшивих обіцянок та дають надію. Зовні це звичайні надійні люди, зовсім не схожі на гангстерів, як можна було б очікувати.

Вони можуть бути:

- Жінками (іноді навіть колишніми жертвами торгівлі людьми)
- Працівниками неіснуючого агентства з працевлаштування/навчання, або туристичного/модельного агентства.
- Сусідами
- Друзями, коханими, членами сім'ї
- Однокласниками

Головне – це гроші; навіть ті люди, від котрих ви не очікуєте подібного, можуть вербувати жертв.

Агенти дуже винахідливі щодо способів обдурювання своїх жертв. Вони обіцяють їм кращу роботу або можливість навчатися закордоном або у рідній країні. Вони можуть запропонувати фінансову допомогу або оформлення проїзних документів. Іноді вони розміщують фальшиву рекламу шахрайських агентств або компаній, що пропонують чудові можливості. Вони дійшли навіть до того, що на університетських ярмарках професій встановлюють свої стенди. Вони можуть познайомитися із жінкою у барі або кафе, і розповідати про можливості заробити гроші закордоном.

Їх методи складаються з:

- Особистих зв'язків (родичі, друзі, нові друзі)
- Газетної реклами неіснуючих агентств
- Реклами в Інтернеті

Торговці використовують масу причин, щоб переконати жертву прийняти рішення щодо роботи, навчання або подорожі. Нижче наведено лише декілька прикладів можливостей, що вони пропонують:

- Робота по дому
- Робота у сфері обслуговування – офіціантка /бармен
- Au Pair/ Догляд § Модельний бізнес
- Розважальний бізнес – танцівниця / платна танцівниця
- Будівництво /Фабрика/ Сільськогосподарські роботи
- Навчальні курси
- Одруження
- Туризм
- Робота у секс-індустрії

Як не дивно, навіть жінки, які мають намір працювати у секс-індустрії, можуть бути продані. Хоча вони й погоджуються займатися сексом за гроші, вони не погоджуються на рабські умови і отримувати малі гроші або зовсім їх не отримувати.

До чого примушуються жертви?

Піддаватися експлуатації– значить виконувати роботу, за яку гроші отримують інші, а ти сам отримуєш мізерну платню, або зовсім нічого.

Можливо, ми знаємо, що це означає, але чи насправді ми розуміємо, що це таке?

Щойно агенти виконали свою роботу, вони передають жертв до рук справжніх негідників. Саме вони фізично й психічно ламають своїх жертв і примушують їх заробляти гроші для злочинців.

Жертв примушують до багатьох видів праці, але звичайно на таких умовах: робота протягом багатьох годин, за малі гроші або безкоштовно, під постійною загрозою насильства, якщо вони відмовляться співпрацювати. Зокрема:

- Примусова проституція– найпоширеніша форма торгівлі людьми
- Примусова праця– загалом звичайна у сферах надомної праці, сільського господарства, промисловості, будівництва та обслуговування. § Порнографія
- Кримінальна діяльність – жебракування, розповсюдження/торгівля наркотиками, продаж фальшивих грошей.

Отже, чому люди погоджуються на такі роботи? Вони ж, звичайно, можуть просто відмовитися? Це не так! Всі нижченаведені методи використовуються разом, щоб зламати жертву: **Насильство** – торговці гвалтують і б'ють свої жертви, щоб змусити їх робити те, що їм треба. **Погрози** – погрози продовжити насильство, яке вже було застосовано, а також погрози насильства над родинами, що залишилися вдома. **Боргове поневолення** – жертви несуть відповідальність за гроші, які за них заплатили торговці. **Шантаж** – після втягнення у проституцію або порнографію, жертв шантажують тим, що їх сім'ї дізнаються, чим вони займаються.

Правила подорожування.

Якщо ви сподіваєтесь подорожувати, навчатися або працювати закордоном, впевніться, що ви, як і ваші близькі, володієте інформацією. Ви відповідаєте за ваших друзів і сім'ю. А вони – за вас.

Ось перелік порад, що ми пропонуємо вам або вашим знайомим, що збираються у подорож. Зв'яжіться з посольством країни, до якої ви їдете, і перевірте, які візи вам знадобляться для проживання, роботи або навчання. Якщо ви самостійно знайшли інформацію з офіційного джерела, ніхто не зможе переконати вас в протилежному.

Перед подорожжю зробить фотокопії свого паспорту та проїзних документів, і залиште їх особі, якій довіряєте.

Залиште батькам або друзям номери угод і адреси, за якими з вами можна зв'язатися.

Візьміть адресу і номер телефону свого посольства/консульства у країні призначення якщо виникне необхідність звернутися до них.

Не віддавайте свій паспорт нікому, окрім працівників митниці або поліції.

Якщо у вас виникли сумніви, перед від'їздом зв'яжіться з організацією по боротьбі з торгівлею людьми.

Щоб знайти додаткову інформацію про торгівлю людьми, зайдіть на такі веб-сайти.

1. Відділ боротьби з наркотиками і злочинністю ООН:
торгівля людьми
http://www.unodc.org/unodc/en/trafficking_human_beings.html

2. Спеціальний уповноважений Організації Об'єднаних Націй з прав людини:
таблиця даних щодо сучасних форм рабства
<http://www.unhchr.ch/html/menu6/2/fs14.htm>

3. Кампанія Міжнародної Амністії «Припиніть насильство проти жінок»
web.amnesty.org/actforwomen/index-eng

4. Нагляд за правами людини:
кампанія проти торгівлі людьми
www.hrw.org/women/trafficking.html

5. Кампанія ДФ ООН з протидії дитячій експлуатації
www.endchildexploitation.org

6. Державний департамент Сполучених Штатів:
Відділ моніторингу та боротьби з торгівлею людьми
www.state.gov/g/tip

7. Міжнародна кампанія проти рабства «Припинить торгівлю людьми»
www.stophumantrafficking.org

8. Проект захисту
www.protectionproject.org

Торгівля людьми й досі актуальна для України проблема.

322 випадки продажу людей у рабство виявили торік українські правоохоронці. Таку офіційну статистику наводить Міністерство внутрішніх справ України. А за останні 18 років жертвами торгівлі людьми стали 100 тисяч українців. Причому йдеться не лише про жінок, з яких роблять повій, а й про чоловіків, котрих використовують для трудової експлуатації. Яким є механізм такого бізнесу в Україні? Хто потрапляє у тенета работоргівців?

За офіційною статистикою МВС України, торік правоохоронці припинили діяльність 18 організованих злочинних угруповань, які займалися торгівлею людьми, повідомив Володимир Євдокимов, заступник міністра внутрішніх справ України. «Ми ставимо перед нашими працівниками конкретне запитання. Нам не потрібні цифри, нам потрібна боротьба. А боротьба з цим явищем передбачає документування всього ланцюга: вербувальник – жертва – злочинна організація, яка експлуатує жертву».

Один із основних пунктів торгівлі людьми в Україні – Одеса

Улюблений напрям для бізнесменів, які продають людей у рабство, Одеса-Стамбул. При цьому є певні тарифи. Наприклад, ціна жінки на підпільному ринку – до півтори тисячі доларів, зазначають джерела у місцевих правоохоронців. Вони переконують, що не сидять, склавши руки: за статтею 149 Кримінального кодексу «торгівля людьми» на Одещині порушили понад півсотні карних справ, розповідає одеський кореспондент Радіо Свобода Петро Каландирець.

І хоча за останні два роки офіційна статистика свідчить, що кількість потерпілих від торгівлі людьми скоротилася удвічі, ситуація залишається загрозливою.

Як повідомили Радіо Свобода у Всеукраїнській мережі «Віра. Надія. Любов», нині ведеться робота, спрямована на повернення додому більше 40 мешканців Одещини. Вони стали жертвами торгівлі людьми у Туреччині та Росії. Потерпілими є переважно жінки похилого віку, молоді жінки з малозабезпечених сімей, сироти, такі що зловживають спиртними напоями. Їм пропонують роботу у сільському господарстві, вивозять за межі України і примушують займатись жебрацтвом.

«Нинішня економічна криза, яка поглинула Україну, може стрімко змінити статистику кількості постраждалих від торгівлі людьми у бік зростання. На жаль, в Одесі вже не працює реінтеграційний центр для потерпілих від торгівлі людьми, але ми продовжуємо роботу, спрямовану на соціальний супровід цієї категорії людей. Всім, хто цього потребує, надається юридична та психологічна допомога, медичне обслуговування. Багато з наших громадян нині їдуть за кордон. Темі боротьби з торгівлею людьми слід приділяти особливу увагу», вважає заступник керівника мережі «Віра. Надія. Любов» в Одесі Ольга Костюк.

Вона ж наголосила на необхідності проведення роз'яснювальної роботи серед мешканців регіону. Нині на неї не вистачає коштів. Допомагають різноманітні міжнародні організації. Приміром, за підтримки Британської Ради, ОБСЄ, Міжнародної організації з міграції в Одесі була проведена серія тренінгів для прикордонних служб, працівників міліції, суддів, державних службовців, які працюють з цією проблематикою.

На Апеніннах найбільше поширений феномен рабства

Одна з багатьох держав, куди переправляють своїх жертв українські работоргівці – Італія. Як борються з рабством на Апеннінському півострові, розповідає італійська кореспондентка Радіо Свобода Наталка Кудрик.

Для подолання проблеми, окрім покарання винних, в країні діє також програма допомоги громадянам-жертвам рабства. Наприклад, з метою соціального захисту потерпілому видають дозвіл на проживання в Італії на 6 місяців з перспективою його поновлення. Для тих, хто бажає повернутися на батьківщину, італійські установи сприяють в оформленні документів.

Стосовно громадян України, йдеться передусім про жінок, які потрапляють на півострів нібито для хатньої роботи, а насправді змушені займатися проституцією. Випадки трудової експлуатації українців поодинокі. Як пояснила міжкультурний посередник у Неаполі Наталія Маделик, це пов'язано з тим, що українська громада нині більш згуртована і краще поінформована про можливості працевлаштування, про свої права та обов'язки.

Потенційні жертви

Загальну картину, скільки українців потрапляють у трудове рабство протягом року, з'ясувати складно. Адже такі люди їдуть працювати за кордон нелегально, зазначає координатор Національної гарячої лінії з питань запобігання торгівлі людьми Ірина Огороднійчук. За її ловами, найчастіше рабами стають жінки, хоча чверть потерпілих - чоловіки, котрих використовують як

дешеву робочу силу. «Відповідно до нашої статистики найчастіше поповнюють резерви работоргівців мешканці Донецької, Луганської, Харківської, Миколаївської та найбільше Київської областей. Найчастіше виїждять за кордон з метою працевлаштування і, як правило, нелегально. Для чоловіків – будівництво, сільське господарство. Для жінок - готельно-ресторанний бізнес, сільське господарство».

Довірливі люди, як правило, самі потрапляють на гачок нечесних роботодавців, оскільки вірять їм на слово і не вивчають умов контракту, підтверджує Світлана Батсікова, представниця Міжнародної організації з міграції в Україні. Вона наводить історію однієї з жертв работоргівлі. «Українка знайшла оголошення в газеті про роботу в одній із західноєвропейських країн доглядальницею за жінкою, яка не може пересуватися. Однак насправді ж вона повинна була, окрім основної роботи, бути хатньою робітницею та доглядальницею за дітьми за значно меншу зарплатню. Господар не платив їй декілька місяців, періодично бив, гвалтував. Лише звернувшись за допомогою до дружини господаря, жінка змогла повернутися додому».

Коли набирає обертів економічна криза, жертв торгівлі людьми може стати все більше і більше, прогнозує правозахисник Тетяна Яблонська. «Люди погоджуються на геть погані умови роботи для того, щоб мати хоч якийсь заробіток. Працюють без належних документів, без контрактів та без оформлення».

Щоб не стати рабом!

Щоб не потрапити на «гачок» до торгівців, координатор Національної гарячої лінії з питань запобігання торгівлі людьми Ірина Огороднійчук радить: «Перед тим, як їхати за кордон, потрібно взяти з собою номери телефонів неурядових організацій, які допомагають мігрантам у випадку якихось негараздів та номери телефонів Посольства України у тій країні, до якої Ви їдете».

Те, що потенційними жертвами работоргівців є малоосвічені молоді люди з провінції, говорять експерти з питань запобігання торгівлі людьми. Щоб не потрапити у тенета новітніх рабовласників, вони радять залишати копії паспорту своїм рідним, ще одну мати при собі. Крім цього обов'язково має бути оформлена робоча віза. Підписувати трудову угоду людина має на зрозумілій їй мові у двох примірниках.